

Прѣди избора избираемостта на кандидата не се провѣрява отъ никого. Макаръ и да е задължително, кандидатура на народенъ прѣставител да бѫде поставена отъ 10 грамотни избиратели съ съгласието на самия кандидатъ (чл. 64 отъ избирателния законъ); макаръ и чл. 63 отъ избирателния законъ да установява, че кандидати могатъ да бѫдатъ само „избираеми български граждани“, — окрежннятъ сѫдъ, който прѣди избора разглежда кандидатнитѣ листи и ги утвѣрдява като „законно поставени“, провѣрява само, дали заявителитѣ на кандидатната листа сѫ „избираеми“ но не и избираемостта на самите кандидати (чл. 65 отъ избирателния законъ).¹⁰⁾

„Народното събрание е единствениятъ сѫдия за правилността на избора“ (чл. 125 отъ избирателния законъ). Ето защо самото народно прѣставителство рѣшава и дали депутатскиятъ мандатъ трѣба да се счете за падналъ вслѣдствие по късното (слѣдъ избора) появяване на нѣкоя отъ причинитѣ, прѣвидени въ чл. и 39 49 отъ избирателния законъ. Това сѫ случайтѣ на общата неизбираемост, допълнени само съ още една категория лица, изгубили пасивното си изборно право, а именно лицата, „за които съ сѫдебна присъда би се установило, че сѫ избрани чрѣзъ подкупване на избираителитѣ.“¹¹⁾

списци, което обстоятелство не подкрѣпя тезата, че всички лица, които сѫ заемали военна служба, обаче въ момента на избора сѫ напуснали тая послѣдната, могатъ да се избиратъ за народни прѣставители, безъ да сѫ спазили срока на чл. 48 отъ сѫдия законъ.

10) Това е по законъ. Обаче къмъ избирателния законъ изпълнителната власт е изготвила нѣколко образци, между които има и единъ образецъ за съдѣржанието на заявлението, съ което се поставя кандидатната листа. Въ той образецъ се говори и за общински документи, отъ които да се вижда, че кандидатитѣ сѫ избираеми. Подобенъ образецъ, като не почиващъ на никакое положение въ закона и като не получиль санкцията на законодателя, не може да бѫде задължителенъ нито за сѫда, нито за гражданинъ. При изборите обаче за общински съвѣтници въ заявлението за кандидатура трѣба да се посочатъ и нумерата, подъ които кандидатитѣ сѫ записани въ избир. списъкъ (чл. 149 отъ изб. законъ).

11) Въ чуждата литература по държавно право се защищава възгледътъ, че изпадналиятъ въ несъстоятелностъ гражданинъ не може да бѫде избираемъ, и, ако е избранъ, избрътъ му подлежи на касиране. Срв. *Laband, Staatsrecht*, I стр. 301 и *Esmein, Éléments de droit constitutionnel*, стр. 842. Обаче при наличността на факта, че въ изчерпателното изброяване условията на пасивното изборно право българскиятъ избирателенъ законъ нищо не споменава за несъстоятелността и че избираемостта у насъ не е свързана съ никакъвъ имотенъ цензъ, ще слѣдва да приемемъ, какво несъстоятелниятъ може да бѫде избранъ за народенъ прѣставител.